

Možná však obliba kamaší spočívala i v tom, že dívkám dopřávaly prodloužený čas bez hanby strávený s oblíbenými pletenými punčocháči. Protože někdo dětské pletené punčocháče naprosto nesnášel, jiní z nich zas nechtěli vyrůst a neustále se v nich povalovali na gauči a četli si nebo hráli černého Petra či *dámu*.

Tlusté silonové punčocháče byly na děti někdy navlečeny po ránu, když se vyráželo během jarních prázdnin na horách na běžky. Pod pumpky a pod nimi zas začínaly dlouhé podnikolenky, na něž se ještě šily z šustáku návleky, aby zabránily promočení a zapadávání sněhu do lyžařských bot. Nahoře samozřejmě větrovka s velkou přední kapsou, kde byla mapa, kulatá nádobka s lyžařským voskem a *tatranka* poslední záchrany či něco podobného... Ach bože, jak jsme tehdy záviděli tomu, kdo měl běžky *Elan* jugoslávské výroby s elegantními šupinkami na skluznici pod patou!

Někomu rodiče též nutili krepšilonové ponožky, které děsně kousaly. Silonky potom naštěstí nosily už jenom holky pod sukňe, kvůli parádě. Kluci by totiž něco takového na sobě nesnesli. Stejně jako kousavé kulichy či boty, které tlačí.

Holčičí tajemství

Tady se již začínalo ukazovat, že holky vydrží daleko víc než kluci. A ona tajemná dívčí hra, taková ta přebíračka, co se hrála o přestávce se svázanou šňůrkou, zas měla chlapcům jasně naznačit, že do určitých záležitostí týkajících se ženského světa nikdy nebudou schopni proniknout. Ale málokomu z těch malých ňoumů to už tehdy docvaklo. Někteří se to dokonce snažili taky naučit...

Nejoblíbenějšími botami tenkrát asi byly bílé kožené polobotky *Prestige* či *Panther* – zdůrazněme: *Adidas* a *Puma* se vznášely

nedosažitelně vysoko, tyto značky jsme viděli pouze v televizi na kopačkách zahraničních fotbalistů. A pak byly populární rovněž bílé **kotníčkové kecky z Číny** s červenou linkou a zelenou podrážkou. V zimě zas každý měl sněhule, dole umělá hmota, nahoře šustákový okraj se šňůrkou. Později byly populární „concordy“, nejprve byly kotníčkové s tkaničkami, později i vyšší na suchý zip.

Holky samozřejmě k sukňím a šatům nosily v zimě taky vysoké kozačky. Existovaly i kozačky pro kluky, ale ty byly nepohodlné a neoblíbené – vedle sněhulí naprosto prohrávaly, i proto, že se musely po straně zapínat na zip, což bylo otravné a nesnadné. To už snad raději černé důchodky...

Postupem času se vedle školních aktovek začaly prosazovat též batůžky. To byl příznak frivolnosti, jisté uvolněnosti. Stejně jako to, když si některý nezbeda dovolil, hned jak zahnul za roh a babička na něj z okna už nedohlédla, sundat tu nenáviděnou čepici a třeba si i frajersky rozepnul zimní bundu...

Ale i kdyby žák či žačka přišli do školy nakrásně nazí, hlavní bylo **nezapomenout přezůvky!** Protože kdyby se najednou celý svět rozhodl, že se nebude přezouvat, kam bychom asi přišli, co? Všude by byl samý svinčík!

